

Så vidt jeg ved fra de erfaringer, man allerede har, er det også sådan, at for det første sker der det, at der ikke kommer særlig mange klager, fordi man bliver meget bedre til at løse de problemer, der vil kunne udløse en klage, men på et tidligt tidspunkt, så man faktisk ikke har så meget at klage over. Desuden sker der også det, at med de klager, der får medhold i klagerådet, sker der faktisk også noget, og jeg gad også nok se den kommunalbestyrelse, der vil sidde en henvendelse fra et flertal i et klageråd overhørig og bare smide den i papirkurven og sige, at det retter vi os ikke efter. Jeg oplever faktisk, at langt, langt de fleste kommunalbestyrelser er overordentlig lydøre over for borgerne i deres lokalområder.

Når det drejer sig om det andet spørgsmål, når vi diskuterer klageråd, – de handicappedes repræsentation i klagerådet – så er det et spørgsmål, der kan diskuteres, og der kan være forskellige betragtninger inde i billedet. Når klagerådene er kombineret med ældrerådene, er det også, fordi vi på den måde får en systematisk måde at besætte pladserne i klageråd på. Men jeg synes, det er en dårlig idé, at vi siger, at der skal være både ældreråd og handicapråd i alle kommuner. Det er dér, vi siger, at lokale forhold må afgøre, om det skal være ældre- og handicapråd eller kun ældreråd, for mange ældre føler sig faktisk majoriseret, domineret af meget aktive, yngre handicappede. Jeg synes egentlig også, at for yngre handicappede er det ikke nogen ønskværdig sammenblanding af ældre og yngre handicappede. Men derfor kunne man jo godt sige, at de kunne være repræsenteret i klagerådet, men dels er det faktisk en ganske lille del af de yngre pensionister, der får hjemmehjælp – der er jo en meget stor andel yngre pensionister, og af dem er der altså kun en lille del, der får hjemmehjælp – dels kan man jo sige, at der også er mange handicappede over 60 år, sådan at man kunne vælge at tilsigte at lade de handicappede, der kommer til at sidde i klagerådet, være blandt dem over 60. Men det er nogle overvejelser, vi har gjort os, og jeg synes bestemt, det er noget, der skal diskuteres, om vi kan finde en mere hensigtsmæssig model under udvalgsarbejdet.

Så til det sidste spørgsmål: Hvorfor skal der lovgives om ældreråd? Her har det især været Venstres og De Konservatives ordførere, der har været skeptiske. Den ene grund er, som jeg har sagt, at det er en måde at sørge for, at pladserne i klagerådet bliver besat på samme vis i alle

kommuner. En anden grund er, at vi så får de sidste kommuner med.

Jeg kan sige til hr. Tom Behnke, at jeg faktisk kender nogle kommuner, der er ret halsstarrige, når det gælder om at oprette ældreråd, og hvor jeg næsten vil sige, at det får vi altså aldrig i de kommuner, hvis ikke der bliver lovgivet om det på trods af et stort ønske hos de ældre og på trods af egentlig utrolig gode erfaringer fra kommuner, hvor man har ældreråd. Jeg synes, det er en skam, når vi ellers har sådan et godt system, der er ved at være landsdækkende, at der så skal være nogle huller rundt omkring, vi ikke får fyldt ud. Og, som jeg også allerede har sagt, så mener jeg faktisk, det er en god grund, fordi vi vil få et net, der giver nogle tilbagemeldinger om, hvad de ældres holdninger til ældrepolitik er.

Jeg har faktisk mange eksempler på kommuner, hvor ældrepolitikken er blevet klart forbedret, fordi man har givet de ældre indflydelse og har lyttet til og brugt deres ideer. Den model synes jeg egentlig fortjener at blive udbredt til hele landet, også fordi jeg tror, det bliver en mere ansvarlig og mere velfungerende ældrepolitik, der så bliver ført i kommunerne.

Jeg vil holde mig til det og ikke gå mere i detaljer, men sige, at jeg ser frem til et udvalgsarbejde, som jeg tror vi kan få stor glæde af.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg vil gerne takke ministeren for tilsagn om at ville slå bro; man kan så altid spørge: Bro til hvad? Derfor er der i hvert fald ét spørgsmål, som jeg er nødt til at stille igen. Det er i forhold til de reelle ankenemuligheder. Er ministeren fuldstændig lukket af i forhold til den tanke, at man sikrer en reel ankeinstans på hjemmehjælpsområdet og ikke kun laver en høringsinstans, som jeg vil kalde det? Det er den ene ting.

Den anden ting er endnu en gang: Hvad er substansen i ophævelsen af § 80, som betyder, at kommunerne ikke længere kan stille krav om, at de ting, som ikke varetages af kommunen, varetages af selvejende institutioner? Betyder det, at man åbner op for, at f.eks. ISS kunne overtage dele af dette område?

Hermed sluttede forhandlingen.